

עת"א 63840/02/15 - ב.ש. נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

15 מרץ 2015

עת"א 63840-02-15 ש' (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	ב.ש.
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המרצה מאסר של שנתיים ו-9 חודשים בכלא כרמל בגין ביצוע עבירות שוד, איומים וחבלה גופנית חמורה. העותר מבקש לקבל טיפול לבעיה רפואית וכן לצאת לחופשה.

לטענת האסיר הוא ריצה כבר 20 חודשי מאסר, השתתף בקבוצת שליטה בכעסים ומודעות, אך כאשר ביקש לצאת לחופשה בקשתו סורבה. נטען שעו"ס האגף מתעלמת מפניותיו וראש התחום מסרבת לשמוע את פניותיו. נטען כי הוא תושב ירושלים ואמו מבוגרת והוא מבקש לצאת לחופשה כדי להיות לצד אמו. העותר טוען כי מה שביקשו ממנו מבחינת טיפול הוא עשה וההתנהגות שלו בכלא טובה מאוד. כן נטען כי העותר סובל מבעיה רפואית שטרם טופלה והוא מתקשה לישון. בטיעון בפני ביהמ"ש טען העותר כי לאחר שהגיש את העתירה לקחו אותו לבי"ח רמב"ם לבדיקות והרופא המליץ על קרם מסוים, שאינו עוזר. העותר מבקש להיבדק על ידי רופא עור מומחה.

המשיב טוען כי העותר אכן פנה למרפאת הכלא בטענה שיש לו בעיה בעור, הוא נבדק על ידי מרפאת הכלא, קיבל טיפול תרופתי למשך 10 ימים. ב-15.1 נבדק שוב עקב המשך תלונות והמשיך לקבל טיפול. לאחר מספר ימים הוחלט, עקב שיפור חלקי, להפנותו לייעוץ במרפאת עור. ב-23.1.15 נבדק על ידי רופא עור והומלץ על טיפול. העותר מקבל את הטיפול הזה וימשיך לקבל את הטיפול על פי המלצת רופא העור. הוגשה עמדת המרפאה ובדיקת המומחה. נטען כי טענתו לעניין מועד הבאתו בפני רופא עור רק לאחר הגשת העתירה אינה נכונה. נטען כי העותר הגיש את העתירה ביום 24.2.15, כאשר הבדיקה אצל רופא העור המומחה הייתה יום קודם לכן, ב-23.2.15. נטען כי העותר מטופל על ידי רופא מומחה ומקבל את הטיפול שאותו רופא קבע ולכן דין העתירה להידחות לעניין זה. יצוין כי העותר טוען לעניין זה כי הגיש את העתירה ב-17.2.15, אך עד שהסתיימה הפרוצדורה בכלא להגשת העתירה וחתימה עליה עברו מספר ימים.

לעניין החופשה טוען המשיב כי בקשתו של העותר לצאת לחופשה לא אושרה בשל עמדת גורמי הטיפול, אשר לא המליצו על כך מכיוון שעל העותר למצות את ההליך הטיפולי לפני גיבוש חוות דעת בעניין זה, וכן בשל התנגדות גורמי

המודיעין, בשל מידע הקיים לכל אורך תקופת מאסרו של העותר שמעיד על התנהגות שלילית, כולל מידע עדכני.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

בכל הנוגע לבקשה לקבלת טיפול רפואי - מעיון במסמך הרפואי מתאריך 23.2.15, סיכום בדיקה של מומחה ברפואת עור בבית החולים רמב"ם, עולה כי העותר נבדק על ידי רופא מומחה וקיבל טיפול, זאת לאחר שכבר קיבל טיפול במרפאת הכלא. על פי קביעת המומחה הרפואי מבית חולים רמב"ם מדובר, ככל הנראה, בשאריות ממצב רפואי אשר חלף. הנושא הרפואי מטופל כעת ע"י גורמי הרפואה של שב"ס בהתאם להנחיות הרופא המומחה מבית חולים רמב"ם. על כן, למעשה נראה כי העותר קיבל את הטיפול הדרוש לו הוא עותר. לכן יש לדחות את העתירה לעניין בקשה לקבלת טיפול רפואי. מובן כי העותר ימשיך לקבל את הטיפול הדרוש בהתאם להנחיות הגורמים המקצועיים המטפלים בבעיה הרפואית. ככל שידרש, ובהתאם לשיקול הדעת של גורמי הרפואה בשב"ס, יבדק העותר שוב על ידי רופא מומחה וינתנו הנחיות מתאימות להמשך הטיפול בו.

אוסף עוד, למען הסדר, כי מעיון בתיעוד הרפואי שהוגש לבית המשפט עולה כי העותר הובא בפני הרופא המומחה בבית חולים רמב"ם בתוך פרק זמן סביר מעת שאובחן הצורך הרפואי. יש להניח כי אם היה העותר פונה בעצמו לקבלת תור לרופא מומחה בתחום העור במסגרת קופות החולים, כי אז היה ממתין לתור זמן רב יותר.

באשר לבקשת העותר ליציאה לחופשה - מתגובת המשיב שהוגשה לביהמ"ש עולה כי בנוגע לעותר הופעל נוהל אלמ"ב, זאת בשל מידע בגין אלמ"ב לאחר שנעצר בשנת 2010. לאחר מכן, בתאריך 29.9.14 המליצה הוועדה הבין משרדית למניעת אלימות במשפחה לנהוג בו כבאסיר רגיל. כמו כן, העותר עבר תהליך טיפולי בקבוצת "שליטה בכעסים" והומלץ על המשך טיפול להעמקת מודעות וביסוס המוכנות לשינוי. בתאריך 28.2.15 שולב העותר בקבוצה טיפולית נוספת "מודעות", המכוונת להעמקת המודעות למניעים העומדים בבסיס ביצוע העבירות. המפגשים עתידיים להסתיים במהלך חודש 4/2015.

בתאריך 11.2.15 דנה הוועדה בעניין יציאתו של העותר לחופשה ראשונה והוחלט כי נושא זה יעלה שוב לדיון בחודש 4/2015 על מנת לאפשר מיצוי התהליך הטיפולי וגיבוש חוות דעת בהתאם להתקדמותו. המשיב טוען כי ניתן יהיה לגבש חוות דעת לעניין זה בתחילת חודש אפריל הקרוב, עם השלמת חלק ניכר מהתהליך הטיפולי - קבוצתי.

כמו כן, הוגשו לביהמ"ש מידעים בנוגע לעותר המצביעים על התנהגות שלילית לאורך כל מאסרו, כולל מידע עדכני, כטענת המשיב. על כן, סבורני כי לאור מסקנות הגורמים הטיפוליים כי על העותר להשלים המשך טיפול לפני גיבוש חוות דעת בהתאם להתקדמותו וכן לאור המידעים שהוצגו לביהמ"ש, החלטת המשיב בעניין אי יציאתו של העותר לחופשה בשלב זה הינה החלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

סיכום:

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, יש לדחות את העתירה. העותר קיבל טיפול רפואי לטיפול בבעיית העור וככל שיזדקק לבדיקה נוספת יפנה למשיב, אשר ידאג להמשך בדיקת מצבו הרפואי וטיפול בו. בכל הנוגע לבקשתו ליציאה לחופשה, כאמור, מדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מח' האסיר בשב"ס.

נ

יתן היום, כ"ד אדר תשע"ה, 15 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא